

ning —, at Skovene bedækkede en saa ringe Deel af Landet. Det er Noget, der taler i denne Retning, men jeg troer, det taler endnu mere derfor, at man ikke kan komme bort fra Rigtigheden af den Anskuelse, som i denne Henseende fremhæver Betydningen af Havene og det lille Danmarks Velkommen mellem de to store Have med deres forskjellige Forhold. Hvor der er Tale om Klimaet i det Hele, er det maaskee ikke langt fra Sandheden at sige, at vi have en Kvadratmil Hav til at paavirke vort Klima for hver Kvadratalen Skov, vi have. Noget ganske Andet er det Locale. For bemærkede jeg strax, at der i Klimatist Henseende gjorde sig andre Forhold gjældende; men jeg skal ikke nægte, at, efter hvad jeg har hørt af Folk omkring i Landet, skulle Virkningerne snarere gaae i modsat Retning. Og navnlig kunde jeg ønske at fremhæve, at de heldige, locale Virkninger, man ventur sig af Skovene, og som der i flere Retninger er Tøie til at paapege, kunne naaes ligesaa godt ved levende Hegn. De flette, forældede levende Hegn affattes nu paa mange Steder, og istedetfor anlægges forstandige levende Hegn, der have en stor Fremtid i vort Agerbrugs Udvikling med dets Græsland og øvrige Forhold, og disse have ganske vist en overordentlig stor local klimatisk Betydning, væsentligt den samme Betydning som vore Skove have, der nu navnlig ligge paa Østkysten af Sjælland og paa Øerne. De væsentligste Indvendinger, der ere gjorte gjældende mod denne Lov, kan jeg maaskee samle under det Almindelige: man siger, det, det for os gjælder om, er at bevare væsentligt det Skovareal, vi have; I sige, at vi faae ny Skov istedetfor den, der bortgugges, men det maae I bevise, og vi kunne ikke nøies med Eders Fremtidsskove paa de ydste Heder. Den høitærede Indenrigsminister har maaskee selv givet en lille Anledning til denne Indvending, idet han har gjort de Udsigter gjældende, som vi have til at faae mere Skov, naar vi gaae ind paa denne Lov. I en enkelt Retning kunde den ærede Minister gjerne være gaaet videre, end han er gaaet; han meente, at de smaa Skove vare Noget, der ikke vilde betale sig, og som derfor vilde forsvinde. I den Provinds, hvor jeg har havt min Hjemstavn, ville

mange større Skove gaae bort, fordi de betale sig overordentlig slet; der er Stats-skove, der maaskee kun give 5 pCt. Rente. Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) fremhævede, hvor værdifuldt det vilde være, om ogsaa flere Statsskove gik bort, og i den Henseende er jeg fuldkommen enig med ham. Der er derfor vistnok mange af de større Skove, der vilde vandre over til Hvedejord. Men ved Siden deraf er der mange smaa Skove, der — tilbeels ved at behandles havemæssigt — betale sig godt og give 15 til 20 Rigsdaler pr. Tønde Land, uagtet den Træcapital, der anvendes som Driftscapital, er meget lille. Det er en Selvsølge, at saadanne smaa Skove ikke vilde gaae bort, men der vil maaskee komme flere til. Der er dernæst den Betragtning, at Skove ikke ere det samme som Træer, thi ogsaa Træplantningen hæmmes, naar man saaledes, som man i dette Dieblit gjør i visse Egne af Danmark, trykker Træpriserne ned, naar man saa at sige borttager den naturlige Opmuntring til Træplantning. Ogsaa jeg kunde fortælle en heel Deel om Forholdene i mange andre Lande. For ikke at gaae saa langt ned som til det Mailandste, skal jeg kun nævne Belgien og Frankrig. Der er talt om, at Frankrig har større Skove end vi; ja, det indrømmer jeg, men Frankrigs Skove ligge paa Bjergskrænter. Der er overhovedet ikke et eneste oekonomisk udviklet Land, der har Skove saaledes som vi have dem, uden Hensyn til Jordens Bestaffenhed, uden Hensyn til Nogetsomhelst, der hedder Deconomi. Men, medens man saaledes andre Steder ikke har Skove omkring paa god Jord, har man ganske anderledes Sands for Træplantning. Netop det, at man selv har Brug for Træ, gjør ogsaa, at man lærer at kjende Træplantning og lærer at anvende enhver Plet dertil, der ellers vilde ligge unyttet hen. Jeg kunde ogsaa pege paa Storbritannien. Skotland giver netop et storartet Exempel paa Plantning af sammenhængende Skove. Siden 1750 er der i Skotland, hvor der selvsølgelig hersker Skovfrihed som i hele Storbritannien, beplantet over en Million Acres med Skov, medens der i samme Tidrum ikke er plantet saa Meget i